

DE SAMVIRKENDE INVALIDEORGANISATIONER

København, den 4. marts 1961.

Til udvalget angående lov om offentlig forsorg,
Folketingssekretariatet,
Christiansborg,
København K.

Med nærværende tillader De Samvirkende Invalideorganisationer sig at bede det ærede udvalg om at tage nedennævnte problemer op til drøftelse og forhåbentlig også til løsning.

Indtægtsgrænserne for udbetaling af børnetillæg til invalidepensionister.

Indtægtsgrænsen for udbetaling af børnebidrag gennem det offentlige er for tiden 10 550 kr. årligt (pristalsreguleret fra 9 500 kr.) efter sædvanlige udgiftsfradrag. Beregnet indtægt inden for nævnte beløb giver adgang til udbetaling af det fulde bidrag. Nedsættelse af bidraget og eventuelt bortfald af adgangen til udbetaling gennem det offentlige sker med samme fradragsprocenter, som gælder for børnetillæg til invalidepensionister.

Invalidepensionisterne derimod har en indtægtsgrænse på 7 360 kr. årligt (også efter de sædvanlige udgiftsfradrag) i hovedstadsområdet, 6 470 kr. i provinsen og 5 440 kr. i landkommunerne. Invalidepensionisterne er altså dårligere stillet end den enlige kvinde. Det forekommer os uretfærdigt, at den, der er helbredsmæssigt dårligere stillet, også økonomisk skal stilles dårligere. Dertil kommer, at den enlige kvinde — med den for såvel hende som for invalidepensionister gældende reservation med hensyn til barnets (børnens) egen indtægt — er berettiget til udbetaling af bidrag indtil barnets 18. år, mens invalidepensionisten kun kan få børnetillæg til et barn mellem 15 og 18 år, hvis der er særlige udgifter til barnets skolegang, lære eller anden uddan-

nelse, altså også en økonomisk begrænsning, som ikke rammer den enlige kvinde. Når arbejdsmarkedsforholdene tages i betragtning, er denne begrænsning for invalidepensionister særlig hård, idet arbejdsmarkedet nu ofte forud for læringeuddannelse kræver en ét- eller flerårig forudgående almindelig arbejdstid (arbejdsdreng, pakkerske el. lign.).

Vi må derfor anmode om, at bestemmelsen om børnetillæg til invalidepensionister ændres, således at invalidepensionisterne må have samme indtægt som enlige mødre, selv om vi godt er klar over, at det betyder en ændring i loven om invalide- og folkepension.

Optagelser på plejehjem.

Det er således i dag, og det er i og for sig ikke ændret i forslaget til den nye omsorgslov, at hvis en kommune skal have indlagt en plejepatient på et plejehjem, så skal amtet godkende reglement, betaling o. s. v. Denne ordning er noget uheldig, når det drejer sig om kommuner, der ligger i forskellige amter. Må vi nævne eksemplet med Dansk Blindesamfunds plejehjem for udvalget. Her har socialministeriet underhånden godkendt reglement m. v., og det vil sige, at Dansk Blindesamfund kan tage københavnere ind. Skal der nu en mand ind fra Gentofte, må man gå til Københavns amt. Skal der en mand ind fra Odense, må man gå til Odense amt.

Det forekommer os enklere og rigtigere, at i det øjeblik socialministeriet havde godkendt reglement, betalingstakster m. v., så